

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 14. S. Bonetus Claromontanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

ginti, seu triginta marcarum, fabricari ^{Saecul. VIII.}
 iussit. Ordinavit per diversa loca Epis- ^{A. C. 707.}
 copos octodecim, sepultusque est in
 Oratorio S. Virginis, quod extruxerat,
 & picturis Musivi operis multa impensa
 pecunia ornaverat. Tumulo illatus est
 decimo quinto Cal. Nov. Indictione sexta,
 Justiniano Principe, id est, decimo octavo
 Octobr. anno 707. vacavitque Sacra Se-
 des mensibus tribus. Quo intervallo
 elapso ordinatus est Sisinnius natione
 Syrus. Is, licet esset podagra usque
 adeo debilitatus, ut ne quidem manum
 ori admoveere posset, constante tamen
 erat animo, & tam tenero in populum
 suum amore, ut muros Urbis Romanæ
 restaurare aggrediretur. Verum Sa-
 cram Sedem non ultra dies viginti tenuit,
 subita morte defunctus. Episcopum
 unum pro Insula Creta ordinaverat. Se-
 pultus est ad S. Petrum septimo Febr. In-
 dictione sexta, regnante Justiniano, id
 est, anno Salutis 708. vacavitque Sacra
 Sedes mense uno & diebus novende-
 cim.

§. XIV.

S. Bonetus Claromontanus.

Sub idem ferme tempus S. Bonetus Epis-
 copus Claromontanus Romam venit.
 Is Claromontii Arvernæ Metropoli e ge-
 nere Senatorio in lucem editus, cum au-
 lama

Sæcul. VIII. iam Sigeberti III. Regis Austrasiæ adif-
 A. C. 708. set, primum Regi a poculis, & deinde ab
Att. SS. epistolis, seu Cancellarius, fuit. Acce-
Ben. to. 3. pta postea a Rege Childerico, Sigeberti
p. 90. nepote, Massiliæ & Provinciæ Præfectu-
 ra, omnes optimi Christiani partes im-
 plebat, captivos redimebat, jejunio &
 orationi deditus, inimicos reconciliabat.
Sup. lib. Frater ejus Avitus II. in hac Sede Sancto
XXXIX. Præjecto anno 674. successerat, quam
S. 50. annis ferme quindecim rexisset, & obi-
 tum suum ex certis indiciis haud procul
 abesse ominaretur, Bonetum Successorem
 suum consentiente sua Ecclesia designa-
 vit. Agebatur tunc annus 688. jussitque
 Pipinus Major Domus, qui Franciam sub
 Theodorico Rege moderabatur, *confer-*
 sum suum & litteras necessarias Boneto
 tradi. Itaque Episcopus Claromontanus
 ordinatur. Tunc vero jejunia ita geni-
 navit, ut non nunquam per duos treste
 aut etiam quatuor dies nihil cibi capere-
 ret. Vigilias, lectionem, silentium, soli-
 tudinem amabat, præsertim in Quadra-
 gesima. Largissimis lacrymis diffluens
 cucullum madefaciebat, hospites libera-
 liter excipiebat, eleemosynis pauperum
 inopiam sublevabat, & cum Presbyte-
 ris suis frequenter conferens, eos Cano-
 nes edocebat.

S. Bonetus anxie deinde perpendere
 cepit, quod Fratri suo viventi in Episco-
 patu

patu successisset, timuitque ne illegitime Sæcul. VIII.
 fuisset ordinatus; hinc ad Monasterium A.C. 708.
 Soliniacense prope Limovicum se contu-
 lit, hac super re consulturus S. Tillonem
 S. Eligii Discipulum, qui ei suavit, ut ab-
 dicaret se Episcopatu, quem contra Ca-
 nones suscepisset. Ipse obediit, & pro
 se Nadobertum, consentiente Rege, or-
 dinari curavit. Exinde S. Bonetus se-
 cessit ad Abbatiam Magni loci, quæ a
 viro Ecclesiastico, nomine Magno, qui
 illuc S. Sebastiani Reliquias, id est ex ejus
 Sepulchro pulverem, attulerat, diceba-
 tur; quippe S. Genesius Episcopus Cla-
 romontanus ibi anno circiter 656. in pro-
 priis agris fundaverat Monasterium, quod Art. SS.
 hodieque existit, cujusque Abbas primus Ben. to. 5.
 Evodius ab eo constitutus est. Illo igitur p. 401.
 S. Bonetus se recepit, & circa annum
 699. habitum Monasticum induit. In-
 terim cum Hæreses Novatiani & Jovi-
 niani in Diocesi Claromontana caput at-
 tollere viderentur, Monachi Magni loci
 edita in publicum Epistola antiqua mon-
 fra perdomuerunt; S. Bonetus vero, in
 illo Monasterio per annum ferme versa-
 tus, Romam profectus est, SS. Apostolo-
 rum limina veneraturus, omnibus Bonis
 suis prius in Ecclesias & Monasteria di-
 stributis. Cum Lugdunum pervenisset,
 effecit, ut Archiepiscopus & Dux Bur-
 gundiæ reconciliarentur. Tum in Mo-
 naste-

Sæcul. VIII.
A. C. 708.
nasterio Insulæ Barbaræ aliquamdiu moratus, etiam Agaliente inuisit. Ubi Italiæ fines attigit, Hospitem perbenigne excepit Aripertus Longobardorum Rex, qui cum causam suam precibus Viri Sancti commendasset, victoriam de Rege iuvene Lichtberto reportavit. Quod an-
Paul. Diac. no 705. contigit. Tandem S. Bonetus
VI. hist. c. 19. urbem intravit, & Sanctis Ecclesiis visitatis multos captivos pretio redemptos reduxit. Plurimas in eo itinere dispersit eleemosynas, & miraculis claruit. Ex Italia reversus, & Lugduni annis quatuor commoratus ibidem anno circiter 709, migravit e corpore. Reliquiæ ejus Clariomontium translatae, ejusdem memoriam Ecclesia decimo quinto Jan. colit.

Martyr. R. 15. Jan.

§. XV.

S. Tetricus Antissiodorensis.

Eodem ferme tempore obiit S. Tetricus Episcopus Antissiodorensis, qui circa annum 695. Scobilioni successit, & hanc Sedem annis quindecim tenuit. Antea Abbas Monasterii S. Germani fuerat, namque quatuordecim Monachi, quos inter sex Abbates fuere, ad Antissiodorensem Præsulatum evecti numerantur. S. Tetricus primo Pontificatus sui anno congregata Synodo rationem & modum præscripsit, quo Abbates & Archipresbyteri diversarum Ecclesiarum illius Diocesis

tom. 3. Act. Ben. p. 101. it. to. 1. Bibl. nov. p. 427. hist. Episc. Antiss. c. 24.